Završna meditacija

Gospodine Isuse, moj Kralju, ne tražiš od mene zlatnu krunu, ni bogatstvo, ni velike riječi. Tražiš samo moje srce, srce koje zna ljubiti.

Ti si u čovjeku koji tiho plače, u majci koja za svoje dijete moli, u starcu koji čeka nečiji poziv, u bolesniku koji se nada novom jutru.

Ti si u onome koji nema kruha, u onome koji nema doma, u onome koji nema nikoga da mu kaže: „Nisi sam, tu sam!"

A ja te često tražim daleko, dok prolaziš pokraj mene u licu čovjeka kojemu sam mogao pomoći, u ruci koju sam mogao prihvatiti, u srcu koje sam mogao utješiti.

Gospodine, omekšaj moje srce. Nauči me manje osuđivati, a više razumjeti. Manje govoriti, a više slušati. Manje misliti na sebe, a više primjećivati druge.

Blagoslovi sve koji danas plaču, sve koji skrivaju svoju bol iza osmijeha, sve koji su izgubili voljenu osobu, sve koji se boje sutrašnjega dana. Budi njihova snaga, njihova nada i svjetlo na njihovim životnim putovima.

A nama, Gospodine, podari milost da nikoga ne ostavimo bez lijepe riječi, bez pružene ruke, bez komadića svoje ljubavi.

I kada jednoga dana stanemo pred Tebe, neka u našim rukama ne bude samo ono što smo stekli, nego i ono što smo drugima darovali.

Jer želim, Gospodine, da po mome srcu netko osjeti tvoju ljubav, da po mojim riječima netko ponovno pronađe nadu i da zbog moje dobrote barem jedno srce bude sretnije.

Isuse Kriste, Kralju svega stvorenja, budi Kralj moga srca, danas, sutra i u sve dane vječnosti.

Amen.